

PROTOKÓŁ NR 16/2/2020
posiedzenie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
w dniu 13 lutego 2020 r.

Posiedzeniu przewodniczyła Pani Renata Kraska – Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji.

Radni obecni na posiedzeniu: jak w załączonych do protokołu listach obecności.

Radni nieobecni: Pani Agnieszka Frańczak-Szczepanek.

W posiedzeniu Komisji uczestniczyli również:

Pan Wojciech Czerwiec – Przewodniczący Rady Miasta Sandomierza,

Pan Paweł Niedźwiedź – Zastępca Burmistrza Sandomierza,

Pani Barbara Rajkowska – Naczelnik Wydziału Gospodarki Nieruchomościami UM Sandomierz,

Pani R.K.*) – mieszkanka Sandomierza.

Ad.1. Otwarcie obrad, stwierdzenie quorum.

Przewodnicząca Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, Pani Renata Kraska, powitała wszystkich obecnych na posiedzeniu, stwierdziła na podstawie listy obecności prawomocność obrad i otworzyła posiedzenie.

Ad.2. Przyjęcie porządku obrad.

Przewodnicząca odczytała porządek obrad i poprosiła o jego przyjęcie:

PORZĄDEK OBRAD:

1. Otwarcie obrad, stwierdzenie quorum.
2. Przyjęcie porządku obrad.
3. Rozpatrzenie skargi Pani R.K.*) na bezczynność Burmistrza Sandomierza.
4. Zapoznanie się z pismami Pana G.K.*) oraz Pani T.B.*), dotyczącymi spraw kadrowych w Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej w Sandomierzu.
5. Zapoznanie się z propozycją Stowarzyszenia „Przedsiębiorcy dla Sandomierz” w przedmiocie zmiany stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego.
6. Sprawy różne, wnioski Komisji.
7. Zamknięcie obrad.

Porządek obrad przegłosowano jednomyślnie: 4 głosy „ZA”, 0 głosów „PRZECIW”, 0 głosów „WSTRZYMUJĘ SIĘ”.

Ad. 3. Rozpatrzenie skargi Pani R.K.*) na bezczynność Burmistrza Sandomierza.

Przewodnicząca Komisji odczytała skargę Pani R.K.*) z dnia 14 stycznia 2020 r. na bezczynność Burmistrza Sandomierza i zapytała skarżącą, czy chce odnieść się do przedmiotowej skargi. Pani R.K.*) poinformowała zebranych, że sprawa rozwija się dynamicznie, gdyż w międzyczasie od momentu wniesienia skargi otrzymała decyzję Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (dalej: MSWiA) znak DAP-WPK-727-1-310/2019/MSte z dnia 10 stycznia 2020 r. w myśl której stwierdzono nieważność decyzji Ministra Administracji i Cyfryzacji (dalej: MAiC) Nr 127 z dnia 26 lutego 2014 r. znak DAP-WPK.736.483.2014.lch. Na mocy decyzji Ministra Administracji i Cyfryzacji stwierdzono nieważność decyzji Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 17 stycznia 1994 r. znak C.III-7223k(66)94 stwierdzającej nabycie przez Gminę Sandomierz z mocy prawa nieodpłatnie własności nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów w jednostce ewidencyjnej obręb Sandomierz Lewobrzeżny dz. Nr 1129, uregulowanej w księdze wieczystej Nr ZD 3411, opisanej w karcie inwentaryzacyjnej nr 648. Pani R.K.*) podkreśliła, iż MSWiA wszczęła postępowanie administracyjne w przedmiotowej sprawie i wydał decyzję na skutek jej wniosku, jaki złożyła do ministerstwa. Zarzuciła przy tym Burmistrzowi Miasta i obsłudze prawnej miasta bezczynność i brak prób interwencji w ministerstwie w przedmiotowej sprawie. Skarżąca podkreśliła, iż w jej przekonaniu od dnia wydania decyzji przez Wojewodę Tarnobrzieskiego w 1994 r. (tzw. decyzji komunalizacyjnej), nieruchomość znajdująca się przy ul. Opatowskiej 3 była własnością Gminy Sandomierz. Pani R.K.*) przypominała przy tym zebranym w skrócie historię kształtowania się prawa własności nieruchomości położonej przy ul. Opatowskiej 3:

- 17 stycznia 1994 r. – Wojewoda Tarnobrzieski wydaje decyzję tzw. komunalizacyjną (znak CX.III-7223k(66)94), na podstawie której Gmina Sandomierz nabyła nieruchomość od Skarbu Państwa. Z wnioskiem o stwierdzenie nieważności tej decyzji wystąpiła B.P.*);

- 26 luty 2014 r. – wydana zostaje przez MAiC decyzja tzw. dekomunalizacyjna (nr 127 znak DAP-WPK.736.483.2014.lch) stwierdzająca nieważność w/w decyzji Wojewody Tarnobrzieskiego. W stosunku do tej ministerialnej decyzji złożony został przez skarżącą i jej małżonka wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wszczęte na jego skutek postępowanie zostało umorzone. W 2015 r. skarżąca wraz z mężem, Panem T.K.*) zaskarżyli decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Sąd umorzył postępowanie sądowe ze skargi T.K.*), skargę Pani R.K.*) natomiast oddalił.

Skarżąca zarzuciła również Staroście Sandomierskiemu bezczynność (bądź bezskuteczność w działaniu) w przedmiocie uregulowania kwestii własności nieruchomości w księgach wieczystych. Zdaniem skarżącej pani B.P.*), która widnieje w Kw K11S/00010354/2 jako właścicielka nieruchomości nigdy tą właścicielką nie była.

Do informacji wskazanych przez Panią K.*) odniósł się Pan Paweł Niedźwiedź, który stwierdził, iż Burmistrz Sandomierza nie wystąpił z wnioskiem o unieważnienie decyzji dekomunalizacyjnej, gdyż 12 sierpnia 2019 r. wszczęte zostało z urzędu postępowanie administracyjne w tej sprawie. Dodał, że zgodnie z ustawą z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks

postępowania administracyjnego (Dz.U.2018.2096 t.j. z późn. zm.) postępowanie wszczyna się albo z urzędu, albo na wniosek strony. Pani R.K.*) nie jest stroną przedmiotowego postępowania, a więc minister nie mógł wszcząć postępowania na jej wniosek. Wyjaśnił, iż zostało ono wszczęte z urzędu na skutek powzięcia informacji, którego źródłem mogło być (ale nie musiało) pismo skarżącej.

Pani R.K.*) odnosząc się do tej opinii wskazała, że postępowanie przed ministrem zostało zainicjowane wskutek jej wniosku. Powtórzyła, że pomimo prowadzonych rozmów, nie wystąpił z nim Burmistrz Sandomierza, był on bezczynny w tej kwestii. Postępowanie to zakończyło się wydaniem decyzji MSWiA z 10 stycznia 2020 r. (DAP-WPK-727-1-310/2019/MStę). W świetle powyższego należy zatem uznać, że właścicielem nieruchomości położonej przy ul. Opatowskiej 3 jest Gmina Sandomierz.

Zastępca Burmistrza wskazał, że nie jest prawdą, że Starosta Sandomierski nie wystąpił z wnioskiem o wpisanie w księgach wieczystych Skarbu Państwa jako właściciela nieruchomości. Wniosek taki złożono bowiem 10 lipca 2019 r., jednakże został on odrzucony. Zastępca Burmistrza dodał, iż na chwilę obecną Gmina nie posiada informacji, czy decyzja ministerialna z 10 stycznia 2020 r. jest decyzją ostateczną i wywołuje skutki prawne. Podkreślił przy tym, iż w decyzji MSWiA widnieje informacja, iż „(...) Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji w odrębnym postępowaniu rozpatrzy wniosek B.P.*) w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji Wojewody Tarnobrzieskiego z dnia 17 stycznia 1994 r., znak: C.III-7223k(66)94”. Należy zatem przyjąć, że dopóki, dopóty nie skończy się to postępowanie, nie jest wiadomym jaka będzie decyzja ostateczna. Złożenie przez Gminę na tym etapie wniosku o wpis w księgach wieczystych będzie skutkowało odrzuceniem go przez Wydział Ksiąg Wieczystych, a dodać należy, że Gmina jak każda inna jednostka samorządu terytorialnego nie jest zwolniona od opłat sądowych.

Pani R.K.*) odnosząc się do wypowiedzi Pana Niedźwiedzia przypomniła, iż wniosła do Burmistrza Sandomierza o wystąpienie do MSWiA w kwestii unieważnienia decyzji dekomunalizacyjnej. Niestety, taki wniosek nie został złożony. W związku z powyższym skarżąca sama zwróciła się w przedmiotowej sprawie do ministra. Skarżąca podkreśliła, że to właśnie na jej wniosek zostało wszczęte postępowanie, którego skutkiem jest decyzja z 10 stycznia 2020 r. Podkreśliła, iż taką inicjatywę powinien wykazać Burmistrz Sandomierza, ponieważ ma w tym interes prawny, a ponadto odpowiada za mienie komunalne. Skarżąca przypomniła, że rozmowę z Burmistrem w tej sprawie przeprowadziła w maju 2019 r. Niestety nie przyniosła ona rezultatu w postaci odpowiedniego wniosku do ministerstwa. Zdaniem Pani K.*) ponadto postanowienie Sądu Rejonowego w Sandomierzu z dnia 30 kwietnia 2018 r. (sygn. akt I Ns 674/15) o zasiedzeniu na rzecz Skarbu Państwa z dniem 2 marca 1986 r. prawa własności nieruchomości przy ul. Opatowskiej 3 jest ostateczne.

Zastępca Burmistrza potwierdził tę informację, ale dodał, że wiadomym jest, iż Pani B.P.*) skorzystała z nadzwyczajnego środka zaskarżenia i złożyła skargę kasacyjną do Sądu Najwyższego.

Skarżąca dodała, że skarga ta została jednak zwrócona Pani P.*) z powodu braków formalnych. Na potwierdzenie tej informacji wskazała na ogólnodostępny wpis na stronie internetowej Sądu Najwyższego. W opinii Pani K.*) oznacza to, że utrzymano w mocy sądowe postanowienie o zasiedzeniu.

Z opinią tą nie zgodził się Pan Paweł Niedźwiedź stwierdzając, że prawdopodobnie Pani P.*) wyznaczony został wraz ze zwrotem dokumentów termin na uzupełnienie braków formalnych. Powołał się przy tym na przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.2019.1460 t.j. z późn. zm.) i przedstawił procedurę obowiązującą w przypadku stwierdzenia braków formalnych.

Pani R.K.*) zapytała, czy w związku z powyższym Gmina posiadając ku temu interes prawny, może wystąpić do Sądu Najwyższego z zapytaniem o aktualny status prawny?

Zastępca Burmistrza potwierdził, iż posiada takie uprawnienie.

Skarżąca zwróciła się do Pana Niedźwiedzia z prośbą, by zatem takie zapytanie zostało do sądu wystosowane. Prośbę tę poparli członkowie Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, którzy zawnioskowali do Burmistrza Sandomierza o sprawdzenie statusu sprawy i przekazanie odpowiedniej informacji komisji

(głosowanie w sprawie wniosku: 4 głosy „ZA”, 0 głosów „PRZECIW”, 0 głosów „WSTRZYMUJĘ SIĘ”).

Zastępca Burmistrza odnosząc się do istniejącej na chwilę obecną sytuacji prawnej w przedmiotowej sprawie wskazał na jej skomplikowany charakter i różne możliwości rozwiązań prawnych, które są uzależnione m. in. od wyniku postępowania międzyinstancyjnego co do skargi kasacyjnej.

Pani R.K.*) wspomniała o dwóch jej zdaniem istotnych zagadnieniach odnoszących się do przedmiotu sprawy. Po pierwsze w jej opinii nie można było dokonać zwrotu kamienicy przy ul. Opatowskiej 3 osobom nie będącym właścicielami, a jedynie jej posiadaczami. Wskazała przy tym na dwa akty notarialne: z 1969 r. i 1974 r. Pierwszy w jej opinii był nieważny z powodu sfałszowania podpisów znajdujących się na nim (skarżąca wskazała, iż zleciła wykonanie badania grafologicznego podpisów), natomiast akt z 1974 roku był nieważny z powodu braku podpisu notariusza. Po drugie, pomimo wydania w 2014 r. przez MAiC decyzji dekomunalizacyjnej, nie należało wykreślić Gminy z ksiąg wieczystych jako właściciela nieruchomości.

Zarzut ten zripostował Zastępca Burmistrza wyjaśniając, że decyzja komunalizacyjna została uchylona, a tym samym uchylono podstawę prawną ujawnienia Gminy w księgach wieczystych jako właściciela nieruchomości. Stąd też wykreślenie Gminy z ksiąg wieczystych.

Pan Paweł Niedźwiedź odnosząc się do powyższego wskazał, że jedynie w stosunku do aktu notarialnego z 1974 r., którego stronami byli rodzice Pani P.*) i Skarb Państwa, można mówić o jego nieważności. Nieważność ta została bowiem stwierdzona sądownie. W stosunku bowiem do aktu notarialnego z 1969 r. takiego postępowania nie było, więc na tej podstawie należy przyjąć, że właścicielami nadal są rodzice Pani Puchalskiej. W opinii Pana Niedźwiedzia daje to możliwość nabycia nieruchomości przez zasiedzenie, natomiast zlecone przez skarżącą badanie grafologiczne nie ma mocy dowodowej, nie jest dowodem urzędowym. Gdyby takie badanie zlecił sąd i w oparciu o nie wydał postanowienie, twierdzenie, że akt notarialny z 1969 r. jest nieważny byłoby uzasadnione.

Pan Wojciech Czerwiec zapytał, jaki jest zatem na chwilę obecną status prawny

kamienicy przy ul. Opatowskiej 3?

Pan Paweł Niedźwiedź, powołując się na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 27 marca 2019 r. sygn. akt II Ca 27/19, które nadal jest w obrocie prawnym stwierdził, iż właścicielem jest Skarb Państwa w drodze zasiedzenia. Dodał przy tym, iż złożony przez Starostę Sandomierskiego jako reprezentanta Skarbu Państwa niższego szczebla wniosek o wpis do księgi wieczystej nieruchomości został odrzucony. Jednocześnie toczą się postępowania administracyjne, które na dzień dzisiejszy nie zostały zakończone decyzją ostateczną, więc właścicielem nieruchomości jest nadal Gmina Sandomierz.

Ad.4. Zapoznanie się z pismami Pana G.K.*) oraz Pani T.B.*), dotyczącymi spraw kadrowych w Przedsiębiorstwie Energetyki Ciepłej w Sandomierzu (dalej: PEC).

Przewodnicząca przypomniała zebranim ustalenia, jakie Komisja poczyniła w przedmiotowej sprawie na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2020 r. Wskazała, iż sprawę zainicjowały dwa pisma skierowane do Rady Miasta przez Panią M.K.*) oraz Panią J.P.*), pracowników PEC Sandomierz. W pismach tych sformułowane zostały zarzuty dotyczące spraw kadrowych, w tym zarzuty skierowane wobec głównej księgowej i ówczesnego prezesa spółki. Pani Renata Kraska poinformowała, iż na ręce Przewodniczącego Rady Miasta Sandomierza wpłynęły wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie, które przedłożyła Pani T.B.*) oraz Pan G.K.*), a z którymi z uwagi na ich obszerność można się zapoznać w Biurze Rady Miasta.

O zabranie głosu poproszono Pana Pawła Niedźwiedzia.

Zastępca Burmistrza przypomniał zebranim, jaką formę prawną posiada sandomierskie przedsiębiorstwo ciepłe. Jest ono spółką prawa komunalnego prowadzoną w formie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a tym różni się od spółki uregulowanej ustawą z dnia 15 września 2000 roku Kodeks spółek handlowych (Dz.U. t. j. z 2019 r. poz. 505 z późn. zm.), że w przypadku PEC Sandomierz organem obligatoryjnym jest Rada Nadzorcza, która spełnia rolę kontrolną wobec Zarządu spółki. Funkcję organu właścicielskiego, tj. Zgromadzenia Wspólników, jednoosobowo wykonuje Burmistrz Sandomierza. Pan Paweł Niedźwiedź wskazał, iż Rada Nadzorcza spółki zadecydowała o odwołaniu Pana G.K.*) z funkcji Prezesa spółki. Dodał, iż Rada Nadzorcza ustali również, czy zostały wykonane przez ówczesnego Prezesa cele zarządcze spółki, Zarząd spółki bowiem (jednoosobowy w osobie Prezesa) odpowiada za jej zobowiązania. Ustalenie te powinny być poczynione w terminie do czerwca br. Odnosząc się do pism dotyczących sytuacji wewnętrznej spółki wskazał, iż Gmina (w tym również Rada Miasta) została zaangażowana w spór, w który nie powinna być zaangażowana. Ani bowiem Rada Miasta, ani nawet Burmistrz Sandomierza, nie są kompetentni by zajmować jakiegokolwiek stanowisko w przedmiocie sporu.

Mając powyższe na uwadze Komisja podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w przedmiotowej sprawie, tj. brak właściwości rzeczowej Rady Miasta Sandomierza do zajęcia stanowiska i rozstrzygania w spornej sprawie.

Ad.5. Zapoznanie się z propozycją Stowarzyszenia „Przedsiębiorcy dla Sandomierza” w przedmiocie zmiany stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego.

Przewodnicząca poinformowała zebranych, iż stosownie do ustaleń poczynionych na

posiedzeniu Komisji w dniu 8 stycznia 2020 roku Stowarzyszenie „Przedsiębiorcy dla Sandomierza” przedstawiło swoją propozycję zmiany stawki opłaty za zajęcie pasa drogowego. Następnie Przewodnicząca odczytała treść pisma. Podkreślono, iż propozycja ta jest wyjściową do ewentualnej zmiany uchwały w przedmiotowej sprawie i uwzględnienie w niej zróżnicowania stawki opłaty w zależności od „wysokości” sezonu turystycznego.

Członkowie Komisji zgodnie stwierdzili, że należy zwołać specjalne posiedzenie odpowiedniej komisji merytorycznej, która zajmie się przedstawioną propozycją.

Ad.6. Sprawy różne, wnioski Komisji.

Radny Janusz Poński zapytał, jak wygląda na chwilę obecną sprawa przejęcia przez Gminę od Skarbu Państwa w drodze darowizny nieruchomości położonej w Sandomierzu w Obr. Lewobrzeżnym przy ulicy Mariackiej 3.

Zastępca Burmistrza poinformował, iż do chwili obecnej nie ma decyzji wygaszającej trwały zarząd Sądu Okręgowego w Kielcach.

W dalszej kolejności Przewodnicząca Komisji poinformowała, iż wpłynęły dwa zawiadomienia z Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach (sygn. akt II SA/Ke 1151/19 oraz II SA/Ke 952/19) o wyznaczeniu na dzień 12. 02. 2020 r. terminu rozpraw:

- ze skargi A.C.*) na uchwałę Rady Miasta Sandomierza z dnia 21 marca 2018 r. w przedmiocie zmiany uchwały w sprawie określenia przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest gmina oraz zasad korzystania z tych obiektów (uchwała nr LIV/728/2018),
- ze skargi Rady Miasta Sandomierza i Andrzeja Bolewskiego na zarządzenie zastępcze Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 4 września 2019 r. w przedmiocie wygaśnięcia mandatu radnego (zarządzenie zastępcze nr PNK.I.4131.319.2019),
- a także pismo Wojewody Świętokrzyskiego znak PNK.III.1410.25.2019 skierowane do G.G.*), a przekazane do wiadomości Rady Miasta Sandomierza, w przedmiocie uznania skargi w sprawie nieprawidłowego rozpatrzenia skargi przez Radę Miasta Sandomierza za zasadną.

Ad.7. Zamknięcie obrad.

Pani Renata Kraska stwierdziła wyczerpanie porządku obrad i zamknęła posiedzenie Komisji.

Renata Kraska

**Przewodnicząca
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji**

Protokołowała: Magdalena Żukowska
Inspektor w Urzędzie Miejskim w Sandomierzu

*) Dane osobowe osób prywatnych zostały zanonimizowane (art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej – Dz.U.2019.1429 j.t.), i art. 5 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady UE nr 2016/679 (RODO) z dnia 27.04.2016 r. (Dz.U.U.E.L.2016.119.1). Anonimizacji dokonał: Jacek Szkodziński – inspektor ds. informacji publicznej.